

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Radomíra Koudely a přísedících Věry Šmídové a Ivo Vaicenbachera po provedeném hlavním líčení dne 21. května 2019

takto:

Obžalovaný Š. Z., narozený XXXXX, v XXXXX, trvale bytem XXXXX, XXXXX, XXXXX,

se podle § 226 písm. b) trestního řádu **zprošťuje** od obžaloby státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočka ve Zlíně sp. zn. 3 KZV 50/2018 ze dne 19. 3. 2019, která byla Krajskému soudu v Brně, pobočka ve Zlíně, doručena dne 21. 3. 2019, pro skutek že:

dne 1. 1. 2018, v době od 02:00 hodin do 07:00 hodin, v Uherském Brodu, okres Uherské Hradiště, Zlínský kraj, poté co náhodně potkal v kavárně Ulité kafe při oslavě Nového roku poškozenou E. B., nar. XXXXX, pak tuto v úmyslu svého sexuálního ukojení následoval na dámskou toaletu, kde využil její značné podnapilosti a i přes žádost poškozené, aby z toalety odešel, tuto za vulgárních výrazů s požadavkem pohlavního styku počal osahávat na intimních místech, čemuž se poškozená bránila, a proto posléze z toalety odešel, přičemž následně, když poškozená odcházela z kavárny domů se k této i přes její nesouhlas připojil a opět vulgárními sexuálními výzvami a narážkami se dožadoval pohlavního styku, což poškozená jednoznačně odmítala a snažila se z místa odejít, v čemž jí obžalovaný intenzivně bránil držením za kabát a když poškozená chtěla zatelefonovat o pomoc, tak jí bral mobilní telefon s výhrůžkami, že poškozená musí dělat to, co po ní chce a když ne, tak jí zabije, kdy nebral v potaz zamítavá vyjádření poškozené a následně telefonicky přivolal taxi, kterým poškozenou pod psychickým nátlakem přepravil do místa svého trvalého bydliště, do domu čp. 1656 v Uherském Brodu, kde poškozená vlivem požitého alkoholu a paralyzovaná strachem, se pokusila zakřičet o pomoc, v čemž jí obžalovaný zakrytím rukou jejích úst zabránil, a s výhrůžkou „*al' drží hubu, nebo ji zabije*“ jí po schodech vyvedl do svého pokoje, kde jí i přes její odpor, který obžalovaný eliminoval tlakem své ruky na hrtan poškozené, která tak nemohla dýchat a tudíž na další fyzický odpor rezignovala, svlékl a vykonal na poškozené soulož s následným výronem semene, kdy po naplnění cíle svého sado-masochistického jednání nechal poškozenou se obléknout a z domu odejít, když uvedeným násilným jednáním obžalovaného utrpěla poškozená těžkou újmu na zdraví, a to posttraumatickou poruchu, která si vyžádala pracovní neschopnost

4/2019

poškozené v trvání dvou týdnů, přičemž tato omezila poškozenou v obvyklém způsobu života nejméně do listopadu roku 2018, kdy u ní přetrvávaly symptomy v podobě reminiscence na prožité, insomnie, vyhýbavé chování a poruchy koncentrace pozornosti, jakož i vyhýbání se prostředí a situacím připomínajícím stresovou událost, přičemž jsou u poškozené stále přítomny reminiscence na negativní prožitky,

tedy

jiného měl násilím donutit k pohlavnímu styku, uvedený čin spáchat souloží a způsobit takovým činem těžkou újmu na zdraví,

čímž měl spáchat

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku,

nebot' v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškozená E.B., narozená XXXXX, bytem XXXXX, XXXXX, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočka ve Zlíně podal dne 21. 3. 2019 na Š. Z. obžalobu, ve které ho vinil z výše uvedeného jednání.
2. Nalézací soud nejprve uvede stručně výpovědi obžalovaného, svědků, znalců a znalecké posudky, listinné důkazy a následně vyloží, k jakým závěrům na základě takto provedené důkazní situace dospěl.
3. **Obžalovaný Š. Z.** u hlavního líčení uváděl skutečnosti shodné jako v přípravném řízení, tedy že v daném případě se z jeho pohledu jednalo o dobrovolný pohlavní styk s poškozenou, kdy tato sama po něm vyžadovala hrubější sexuální zacházení. Obžalovaný sám popsal důvod své přítomnosti na dámské toaletě, kam za poškozenou nejprve přišel, a to jako svou normální reakci na vyzývavé chování poškozené, která mu měla před tím sdělit, že by s ním chtěla mít sex. Na toaletě se pak líbali a oba si měli vzájemně rukama sahat pod kalhotami na tělo. Svě následné jednání obžalovaný popsal včetně snahy poškozené odeslat tři SMS zprávy, když jedna byla ve smyslu „*jsi doma*“, druhá „*otevři mi dveře*“ a třetí „*pomoz mi*“. Poškozenou obžalovaný dle své výpovědi škrtil na její přání a pohlavní styk ukončil svou ejakulací na břicho poškozené. Poškozená mu měla, dle jeho vyjádření, sdělit už při cestě mezi kavárnou a sídlištěm Neradice, že má ráda tvrdý sex společně s plácáním po těle a škracením, přičemž při samotném pohlavním styku byla značně hlučná a sprostá. To, že sám vymazal video nahrávku z mobilního telefonu poškozené, která si ho před pohlavním stykem natočila, zdůvodnil tím, že předpokládal, že poškozená je vdaná a nechtěl, aby se předmětná nahrávka dostala k jejímu manželovi. Rovněž tak postřehl poznámku poškozené při jejím odchodu z jejich domu, když tato měla utrousit „*ty můžeš být rád, že nevolám policii*“, na což nevěděl co odpovědět, a proč by to dělala.
4. U hlavního líčení ve své výpovědi (č. l. 435-437) dále uvedl, že obžalovaná byla již před samotným seznámením s obžalovaným hlučná a dokonce v restauraci, kde se nacházela, hajlovala. Po seznámení si šli zakouřit do předsíně, kde se poškozená chovala velmi vyzývavě a mluvila o svém

Shodu s prvopisem potvrzuje: Hana Heliová

4/2019

přání mít sexuální styk. Na dámskou toaletu šel obžalovaný vlastně na základě jednání obžalované a jejího jednoznačného vyzývavého chování. Na dámské toaletě došlo k líbání a vzájemnému osahávání, ale obžalovaný, který byl dle svého vyjádření na takovém místě poprvé, zde nechtěl mít pohlavní styk. Proto společně odešli z restaurace a následně jej poškozená velmi dlouhou dobu vodila po různých částech Uherského Brodu, kdy uváděla, že zde bydlí ona, případně její kamarád. V průběhu této doby poškozená obžalovanému sdělila, že se jmenuje E., nepochází z Uherského Brodu, ale z Prahy a pracuje v kanceláři, kde ji to nebaví. Obžalovaný v průběhu hlavního líčení popsal velmi podrobně, kterými ulicemi a částmi Uherského Brodu jej poškozená vodila, přičemž přibližně po hodině na ulici Udolní, která je vzdálena několik kilometrů od jeho bydliště, telefonicky zavolał taxi a poškozené sdělil, že pokud chce, může jet s ním. V průběhu cesty a následně při cestě v taxíku obžalovanou žádným způsobem k ničemu nenutil. Na ulici Údolní poškozená obžalovanému dále uvedla, že zde bydlí její nevlastní syn; psala tři SMS zprávy, kdy obsah těchto SMS zpráv jí obžalovaný četl přes rameno. Následně společně odjeli taxíkem, přičemž obžalovaný myslel, že buď s ním poškozená nepojede, nebo následně odejde domů. Po vystoupení z taxíku si zakouřili, poté společně odešli do rodinného domu, kdy poškozená se jak před rodinným domem, tak v rodinném domě chovala poněkud hlučně. V rodinném domě dokonce shodila garnýž. V pokoji obžalovaného si poškozená natáčela obžalovaného při sexuálních praktikách na mobilní telefon, což obžalovaný následně smazal z obavy před možným konfliktem s manželem poškozené. V průběhu pobytu obžalovaný z pokoje odešel na WC, zdržel se zde asi dvě minuty a zavřel současně dveře od pokoje k rodičům. Poškozenou také napomínal, aby se chovala tiše. Po samotném intimním styku poškozené nabídl přespání, protože nevěděl, zda reálně má možnost někde přespát, a byl ohromen vyjádřením poškozené při odchodu týkajícím se možnosti oznámení jeho jednání na policii. Obžalovaný rozhodně popřel jakékoliv násilí nebo pohrůžku násilí vůči poškozené; naopak poškozenou označil za osobu, která vyprovokovala cestu po Uherském Brodě a následně intimní styk v rodinném domku rodičů obžalovaného. Obžalovaný zdůraznil, že poškozená mohla v průběhu cesty kdykoliv odejít, přičemž cestu určovala sama poškozená. Následně případné údajné násilné chování mohla oznámit taxikáři a požádat jej o pomoc, případně volat o pomoc v rodinném domku, kde v době rozhodné byli rodiče obžalovaného a jeho babička.

5. **Svědčyně E.B.** u hlavního líčení uváděla skutečnosti shodné jako v přípravném řízení. Jednání obžalovaného údajně jednoznačně bylo vedeno snahou zajistit si pohlavní styk s poškozenou, s čímž však ona nesouhlasila a jasně to dala obžalovanému hned na počátku najevo. Poškozená připustila, že vlivem požitého alkoholu měla v inkriminovanou dobu místy výpadky paměti, kdy si však pamatuje, že jí obžalovaný nejprve sexuálně obtěžoval na dámském WC, kde jí vulgárně verbálně napadal a strkal jí ruce do kalhot, kdy se mu zde ještě ubránila a on následně s toalety odešel. Následně jí obžalovaný, když šla z kavárny domů, počal obtěžovat na ulici, kde se opět vůči poškozené vulgárně sexuálními a hrubými narážkami dožadoval pohlavního styku. Snažila se mu proto ubránit svým odchodem domů, a když chtěla utéct, nebo aspoň mobilem přivolat pomoc, tak jí obžalovaný mobil bral z ruky, držel jí pevně za kabát a vyhrožoval jí zabitím, když nesplní jeho požadavky. Vlivem požitého alkoholu a paralyzovaná strachem z agresivního jednání obžalovaného pak nebyla poškozená vůbec schopná odpovídajících reakcí, zvláště když obžalovaný posléze telefonicky přivolał taxi, kterým jí převezl do místa svého bydliště. Poškozená zásadně odmítá, že by chtěla mít s obžalovaným dobrovolný pohlavní styk, kdy i v domě obžalovaného, když se snažila vzbudit hlukem a výkřikem pozornost, jí obžalovaný vyhrožoval zabitím, když nebude „držet hubu“. Před samotným stykem měla snahu alespoň si obžalovaného vyfotit na mobil, ale mobil jí obžalovaný vzal a záznam vymazal. Násilnému agresivnímu jednání se při nedobrovolném pohlavním styku poškozená bránila tisknutím nohou k sobě a kopáním, když obžalovaného kopem zasáhla i do obličeje. Obžalovaný pak na poškozené vykonal nedobrovolnou soulož, kdy jí při souloži tlačil na hrtan, kdy nemohla dýchat a způsobil jí modřiny po celém těle. Když mu po aktu poškozená řekla, že to nahlásí na policii, tak se jí obžalovaný vysmál a řekl jí, že to nenahlásí. V důsledku silného šoku z prožité negativní sexuální události pak poškozená celou

4/2019

věc konzultovala s rodinnými příslušníky a hlavně se svým manželem, kdy posléze dospěla k názoru, že celou věc nahlásí, aby se tak předešlo dalším možným agresivním napadením jiných žen ze strany obžalovaného.

6. U hlavního líčení svědkyně E.B. (č. l. 437-439) k dotazům dále uvedla, že na svůj pobyt a jednání v restauračních zařízeních v předmětné době si přesně nepamatuje. Pravděpodobně sice neodcházela s obžalovaným, ale nemůže tuto skutečnost vyloučit, protože v předcházející době vypila větší množství alkoholu a v ten večer se nekontrolovala. Pravděpodobně vypila láhev šampaňského, v kavárně Ulité kafe minimálně dvě odlivky destilátu, případně i více odlivek. V podnapilosti se běžně chová hlučně. Nevzpomíná si, že by v tuto dobu hajlovala, ale nemůže tuto skutečnost vyloučit. Rovněž nemůže vyloučit, zda před odchodem na WC v podniku Ulité kafe si nebyla s obžalovaným zakouřit. Svědkyně poté popsala chůzi s obžalovaným po odchodu z kavárny Ulité kafe, kdy obžalovanému sdělila, že jde domů. Šla na sídliště, kde bydlí a posléze však šla s obžalovaným zpět do města, a to směrem k bydlišti svého nevlastního syna a dostali se společně až na ulici Údolní, kde nevlastní syn bydlí. Svědkyně zde chtěla telefonovat nevlastnímu synovi, ale obžalovaný jí telefonování údajně nedovolil a bral jí telefon z ruky. Následně pak zaslala nevlastnímu synovi tři SMS. (Na pokyn soudu svědkyně obdobné SMS zasílala u hlavního líčení v poloze telefonu, jak uváděla, resp. v poloze telefonu blíže hlavy, a tato činnost jí zabrala více než 1 minutu. Nelze přitom přehlédnout, že v době rozhodné byla v silně podnapilém stavu.) Při této činnosti jí údajně obžalovaný vyhrožoval. Vzal jí telefon z ruky a ptal se, proč takové SMS psala. Po cestě směrem k Údolní měl svědkyni obžalovaný zastrašovat a hovořit o sexuální činnosti. Následně na ulici Údolní jí měl tahat za kabát a chtěl jí sexuálně zneužít před domem nevlastního syna. K dotazu obžalovaného na cestu k ulici Údolní připustila, že společně šli i v předcházející době po nějaké trávě, protože následně zjistila, že má boty od bahna. Tato skutečnost je patrná i z výpovědi obžalovaného a je tak zřejmé, že krátká část cesty na ulici Údolní byla vedena mimo zpevněné ulice. Následně na ulici Údolní obžalovaný zavolal taxi. Poškozená měla být paralyzována strachem, proto do taxíku zastoupila, zde nevydala ani hlásku, i když údajně na taxikáře ze zadního sedadla gestikulovala. Poté vystoupila u rodinného domu obžalovaného, společně s ním šla do jeho pokoje. V rodinném domě shodila garnýž a neartikulovaně zakřičela. V pokoji se nejprve bránila, obžalovaného i kopl. Jelikož obžalovaný měl zjevnou převahu, přestala se bránit a s obžalovaným měla nedobrovolný pohlavní styk. Před samotným pohlavním stykem si chtěla obžalovaného natočit, ale obžalovaný jí následně vzal mobilní telefon a natočenou část smazal. Po ukončení pohlavního styku obžalovaný již na poškozenou neútočil, umožnil jí obléci se a odejít; přitom mu obžalovaná řekla, že vše nahlásí. Na toto sdělení obžalovaný nějak blíž nereagoval, jen řekl, že nic nenahlásí. Svědkyně po příchodu domů nejprve volala manželovi, kterému se nemohla dovolat, následně sestře, se kterou situaci rozebírala. Posléze s manželem celou situaci také rozebrala a rozhodla se celou věc oznámit, aby obžalovaný nemohl páchat obdobnou trestnou činnost. Sestře popsala samotné znásilnění mimo jízdy taxíkem, o které se nezmiňovala. Řekla jí, že ke znásilnění došlo doma, ale blíž to nepopisovala. Pokud sestra uváděla ve své výpovědi, že jí poškozená sdělila jízdu taxíkem, a to z důvodu, že jí obžalovaný nabízel tzv. „šábnutí o platbu za taxík“, tedy rozdělení ceny jízdy taxíku, pak sestra pravděpodobně tuto skutečnost popletla. Sama svědkyně s obžalovaným jela taxíkem především proto, že nechtěla, aby ji znásilnil někde na ulici. Pokud se týká vlastních zranění, pak uváděla skutečnosti, které jsou zřejmé z lékařského ošetření. Obžalovaný, alespoň pokud si všimla při odchodu z kavárny Ulité kafe, neměl žádné zranění. K dotazu obžalovaného následně uvedla, že garnýž pravděpodobně neskopla, ale shodila rukou. Výpověď obžalovaného z přípravného řízení, kterou svědkyně zná, pak označila za lživou.
7. **Svědék R.B.**, manžel poškozené, ve své výpovědi u hlavního líčení uvedl skutečnosti shodné jako v přípravném řízení. Svědek potvrdil negativní psychický stav své manželky bezprostředně po znásilnění. Proto bylo důležité, aby se manželka nejprve částečně uklidnila a teprve následně byla celá věc nahlášena na Policii ČR. Poškozená vlivem šoku ze znásilnění odmítala vycházet z bytu, chodit do města, kdy byla ustrašená a nemohla spát. Svědek rovněž potvrdil, že poškozená po

4/2019

příchodu domů, měla po těle různé podlitiny a oděrky, které vznikly vlivem násilného jednání pachatele, přičemž popřel, že by manželka někdy chtěla zkoušet BDSM sexuální praktiky. Svědek dále u hlavního líčení (č. l. 439-440) uvedl, že manželka neoznačovala pachatele jménem; zda mu řekla své jméno, svědek neví. Při cestě taxíkem manželka měla gestikulovat na taxikáře, který však na to nereagoval. Taxíkem dojeli na ulici Za Humny, kde obžalovaný bydlí a nedaleko bydlí i svědek s manželkou. Podle svědka manželka asi nevěděla, že v domě ještě někdo je. Před skutkem se měla bránit a křičet. Obžalovaného také měla kopnout. Před hovorem se svědkem pak poškozená telefonicky hovořila se svou sestrou. Pokud se týká soužití svědka s poškozenou, pak svědek manželský život označil za spokojený. S poškozenou se seznámil v roce 2007 na protialkoholním léčení. Následně poškozená požívala alkoholické nápoje jen nepravidelně. V době rozhodné nebyla příliš opilá. Sám svědek měl recidivu až v roce 2016; od té doby alkoholické nápoje nepožívá. Znásilnění bylo ohlášeno na policii s delším časovým odstupem z důvodu psychického a fyzického stavu poškozené, která nespala a před nahlášením na policii si chtěla odpočinout. Podle názoru svědka samotný odklad nemohl nic změnit. Poškozená ještě v době hlavního líčení odmítá chodit pěšky po Uherském Brodě a nakupuje jen ve Zlíně. V Uherském Brodě se lidem vyhýbá.

8. **Svědčce S.V.**, sestra poškozené, uváděla u hlavního líčení skutečnosti shodné jako v přípravném řízení. Sestra ji bezprostředně po znásilnění telefonicky kontaktovala a popsala jí, co se vlastně stalo. Byla silně rozrušená, hovořila zmateně, nesouvisle a v mezidobí plakala. Uvedla, že muž, který ji u něj doma znásilnil, jí bránil v útěku, sprostě jí nadával, a při nedobrovolné souloži ji škrtil, kdy se mu snažila bránit a volat o pomoc, ale nikdo nepřišel, tak to nakonec vzdala. Z dřívější zkušenosti ví, že sestra je psychiatrický pacient, který těžce snáší zátěžové situace, kdy jí byla odborníky diagnostikována psychiatrická porucha. To, že by sestra při své mluvě používala hrubé a vulgární výrazy svědkyně zásadně popřela. Svědkyně ví, že o celé události pak poškozená sestra řekla i jejich matce. U hlavního líčení (č. l. 442) dále uvedla, že sestra jí po telefonu sdělila, že pachatel ji tahal po městě. Sestra chtěla utéct, ale měla ze strany pachatele znemožněn útěk, protože ji tahal za sebou. Při cestě přivedla sestra pachatele před dům nevlastního syna, který ale nebyl bohužel doma. Následně ji obžalovaný odvedl do svého bytu, kde se snažila poškozená bouchat na dveře sousedům, což jí ale nebylo umožněno. Podle sestry v bytě ještě někdo byl; snažila se přivolat pomoc, ale nikdo jí nepomohl. V prvním telefonátu sestra o taxíku nehovořila. O taxíku se zmínila až posléze, když byly spolu na kávě. Poprvé byly spolu na kávě asi po týdnu od dané události, následně počátkem února. Pokud se týká jízdy taxíkem, pak hovořila sestra o možnosti rozdělení nákladů na taxi. Sestra vždy hovořila o násilí ze strany pachatele a o vlastním podvolení jen z důvodu tohoto násilí a strachu z pachatele. Svědkyni byla předestřena část její výpovědi a svědkyně opětovně potvrdila, že v přípravném řízení hovořila pravdu, tedy že trestná činnost se měla odehrát v bytě a jízda taxíkem se měla uskutečnit na počátku jednání. Svědkyně dále uvedla, že v současné době je sestra ještě více uzavřenější, než byla v předcházející době, kdy ve svých dvaceti letech se léčila s depresemi a byla v rámci této léčby hospitalizována v psychiatrické léčebně.
9. U hlavního líčení byla vyslechnuta **svědkyně L.Z.** (č. l. 441-442), která stejně jako v přípravném řízení uvedla, že poškozená si v kavárně Ulité kafé povídala před půlnocí s nějakými známými, následně šli všichni na náměstí. Poškozená již byla v podnapilém stavu a na náměstí to vypadalo, že hajluje. Svědkyně poškozenou viděla vícekrát v podnapilém stavu. Poškozená v podnapilém stavu mívá tzv. černý humor, občas používá vulgární výrazy a je hlučnější; nenavazuje však kontakty s muži, ani s nimi nekoketuje. Obžalovaného svědkyně nezná.
10. U hlavního líčení pak byla vyslechnuta stejně jako v přípravném řízení **svědkyně M.K.** Svědkyně ve své výpovědi (č. l. 440-441) uvedla, že v době rozhodné byla na návštěvě u své dcery a spala v dolním pokoji. V rámci noci nejprve slyšela vracet se dceru se zetěm ze silvestrovské zábavy okolo třetí hodiny ráno, posléze se probudila po šesté hodině ranní, kdy před vchodovými dveřmi, tedy pod okny domu, nějaká žena velmi vulgárně hovořila. S touto ženou zde byl i její vnuk, který jen něco mručel. Svědkyně, která vnuka velmi miluje, byla danou událostí

4/2019

rozrušena, protože výrazy dané ženou byly dle svědkyně tzv. nejhrubšího kalibru a ze zhnusení si přetáhla přes hlavu peřinu a dále už nic neslyšela. Svědkyně tak neslyšela příchod obou do domu, případně jiné zvuky, které by následovaly. Soud zdůrazňuje, že svědkyně u hlavního líčení vystupovala velmi věrohodně.

11. Obdobně byla u hlavního líčení, stejně jako v přípravném řízení, vyslechnuta matka obžalovaného **svědkyně Š. Z.** (č. l. 441), která uvedla, že v době rozhodné se probudila v rámci otevření dveří ze schodiště. Svědkyně slyšela, že syn nepřišel sám, ale má nějakou dámskou návštěvu, přestože se domluvili, že syn si do rodinného domu v nočních hodinách nebude brát dámské návštěvy. Z chodbičky byly slyšet zvuky, kdy syn se s danou ženou asi líbal. Následně šli do pokoje. Později někdo z pokoje odešel na záchod a z pokoje se ozýval ženský hlas „já to chci, já to chci“. Při příchodu syna se svědkyně podívala na budík a bylo přesně 06:45 hodin. Svědkyně popřela jakýkoliv křik o pomoc. V domě je velmi dobrá slyšitelnost a na patře, kde jsou pokoje i ložnice svědkyně a jejího manžela, je slyšet i nahlas puštěná televize z dolního patra. Pokud by někdo křičel, a to dokonce o pomoc, pak by svědkyně okamžitě vstala a šla situaci řešit. Svědkyně dále uvedla, že jí následně syn řekl, že ženu, kterou si přivedl, nezná, ale v rámci hovoru mu řekla o sobě, že se jmenuje E., nepochází z Brodu, ale odněkud z Prahy, dělá v kanceláři, kde jí to nebaví. Podle svědkyně je podivné, že by žena, která je napadena násilníkem a vláčena po Uherském Brodě, takové věci násilníkovi říkala. Také svědkyně Š. Z. u hlavního líčení dle názoru soudu vystupovala velmi věrohodně.
12. **Svědék M. Z.** s ohledem na obsah jeho výpovědi z přípravného řízení nebyl k hlavnímu líčení volán, ani nebyla jeho výpověď čtena.
13. Se souhlasem obžalovaného a státního zástupce u hlavního líčení byly čteny výpovědi svědků M. Č. a K. J..
14. **Svědék M. Č.** uvedl, že v inkriminovanou dobu jako taxikář vezl v Uherském Brodě muže a ženu, kdy žena vůbec nemluvila, a mluvil jen muž. Případalo mu to jako „tichá domácnost“, kdy mezi sebou neměli žádný tělesný kontakt. Oba nastoupili jedněmi zadními dveřmi, kdy nejprve nastupovala žena, která si poposedla, a za ní nastoupil muž, přičemž rovněž tak vystupovali i z auta. Dále svědka upoutala skutečnost, že si muž nenechal zastavit přímo před svým domem, jak bývá normálně zvykem, ale když oba vystoupili, šli někam směrem k budově 2. základní školy.
15. K osobě obžalovaného se vyjádřila rovněž **svědkyně K. J.**, která obžalovaného zná jako svého spolužáka z osmiletého gymnázia v Uherském Brodě, kdy dříve bydlela nedaleko jeho bydliště. Obžalovaný s ní chtěl počátkem roku 2013 navázat známost, začal se jí dvořit a chtěl s ní chodit. Když ho však svědkyně odmítla, tak vůči ní počal být Š. Z. velmi hrubý a vulgární, kdy ji i dvakrát fyzicky napadl, a to nejprve v listopadu roku 2013 na diskotéce Tropic v Uherském Brodě, kdy se domnívá, že toto udělal ze zhrzené lásky. Poté ji napadl v červnu roku 2015 v Klubu Mír v Uherském Hradišti, kde jí dal bezdůvodně facku, což řešila i policie jako přestupek. Od té doby měla svědkyně z obžalovaného strach a vyhýbala se mu. V roce 2014 pak obžalovaný psal svědkyni na facebook „*at' se mu vyhýbá obloukem, že jí naplve do ksichtu*“, proto si ho na facebooku zablokovala. Tuto konverzaci posléze svědkyně poskytla pro předmětné trestní řízení policejnímu orgánu, kdy tato je součástí spisu. Naposled měla svědkyně konflikt se Š. Z. 29. 12. 2017, kdy byla ve večerních hodinách v Klubu Mír v Uherském Hradišti, kde se s obžalovaným náhodně potkali a on jí tam řekl, že „*je špinavá děvka*“, přičemž bylo zřejmé, že mu stále vadí, že s ním svědkyně v minulosti odmítla chodit. Svědkyně hodnotí obžalovaného jako slizkého člověka, který za holkami dolézá a svým chováním je obtěžuje, kdy je strašně sebevědomý. Sama byla přítomna jednání obžalovaného v roce 2017 v baru nad Tropicem, kde obtěžoval cizí dívku, které bylo jeho jednání jasně nepříjemné. Tato dívka pak při řeči řekla svědkyni, že ten muž je velmi nepříjemný a vulgární, kdy jí přímo řekl, že „*by si ji chtěl vzít domů, a tam by ji opíchal*“. Ta dívka proto z baru raději odešla. Dle svědkyně má obžalovaný problém s děvčaty, neboť se k nim neumí chovat, přičemž když některá

4/2019

neopětuje jeho city, tak je schopen jí i fyzicky ublížit. Domnívá se, že by obžalovaný byl schopen i někoho znásilnit, neboť má neustále nechutné narážky na sex.

16. U hlavního líčení byly slyšeny znalkyně MUDr. Zuzana Švehláková, PhDr. Marcela Langová Šindelářová a MUDr. Petra Sejbalová. V průběhu hlavního líčení pak obhajoba předložila na obžalovaného znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatricko-sexuologické od znalce MUDr. Ondřeje Trojana Ph.D., pracovníka sexuologického oddělení TH kliniky, Karlovo náměstí 3, Praha 2, který byl u hlavního líčení se souhlasem procesních stran čten. Současně byl u hlavního líčení se souhlasem procesních stran čten znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie soudního znalce MUDr. Pavla Vanka, který byl vypracován v přípravném řízení na obžalovaného.
17. **Znalkyně MUDr. Zuzana Švehláková a PhDr. Marcela Langová Šindelářová** ve svých výpovědích u hlavního líčení setrvaly na závěrech vypracovaného znaleckého posudku, který konstatuje, že u poškozené byla diagnostikována posttraumatická stresová porucha, která vznikla jako důsledek jednání obžalovaného Š. Z. a trvá doposud, přičemž se projevuje reminiscencemi na prožitě, vyhýbavým chováním, zhoršením spánku a dekoncentrací pozornosti, kdy se jí zpětně vrací vše negativní, co se jí v minulosti přihodilo. Osobnost poškozené je nepatologicky strukturovaná, ale nedostatečně vyzrálá, kdy intelektové schopnosti posuzované poškozené jsou globálně výrazně nadprůměrné, kdy verbální schopnosti jsou až superiorní. Její interpersonální postoje a vztahy jsou plně socializované. V osobnosti posuzované nebyly zjištěny žádné rysy, které by její obecnou věrohodnost zpochybňovaly, kdy obecná věrohodnost posuzované je plně zachována. U posuzované nebyly zjištěny sklony ke lhavosti, bájně fantazii, zkreslování nebo zamlčování skutečností, ať obecně nebo v souvislosti s vyšetřovanou věcí, přičemž její svědecká výpověď v jednotlivostech i jako celek nese dle psychologických kritérií znaky skutečně prožitých událostí. Dále znalkyně uvádějí, že způsob chování poškozené v dané situaci, odpovídá jejím osobnostním rysům, které navíc nebyly pro její ovlivnění alkoholem dostatečně kompenzovány intelektem, když deklarovaný strach z obžalovaného a stupňování tohoto strachu v průběhu vyšetřovaných událostí je z psychologického pohledu nutno vyhodnotit jako opravdový. Na jeho vzniku, míře a stupňování se se u poškozené podílela především posttraumatická stresová porucha, zahrnující nezvyklost vývoje situace přesahující její dosavadní zkušenosti, kdy byla v té době paralyzována „jako loutka“ s pocitem neúspěšnosti při pokusech negativní situaci od sebe odvrátit. Prodleva v oznámení vyšetřované události je u zneužitých dívek a žen velmi častá, kdy část postižených znásilnění neoznámí vůbec. U posuzované však bylo příčin několik, a to velmi silná potřeba dostat se do bezpečí jak z hlediska místa (do vlastního domu) tak z hlediska vztahového (vyhledání kontaktu s osobami blízkými – sestra, manžel). Poškozená prvořadě potřebovala získat pocit bezpečí a opory a spolurozhodování blízké osoby (manžel poškozené). Řešila i obavy zda jí někdo uvěří, když řekne, co se stalo, jak tuto skutečnost bude vnímat její okolí, jak se tato skutečnost promítne do jejího soukromého a profesního života. Jednání obžalovaného tak zanechalo na poškozené následky ve smyslu posttraumatické stresové poruchy a doprovodných symptomů, jako následek znásilnění, kdy nelze prediagnostikovat, zda bude mít poškozená trvalé následky, a to ve formě trvalé změny osobnosti, což lze diagnostikovat až za delší dobu v řádu několika let po traumatické události.
18. U hlavního líčení pak znalkyně byly seznámeny se skutečností, že poškozená při vyšetření zamlčela své hospitalizace v Psychiatrické léčebně Kroměříž, kde byla hospitalizována jednak pro psychické poruchy, a to především deprese, jednak prodělala protialkoholní léčení (hospitalizace v roce 2006 a 2007), přičemž abstinční režim v následující době nedodržovala. Soud zde zdůrazňuje, že znalkyně neměly k dispozici zdravotní dokumentaci poškozené k těmto skutečnostem i z předcházejících ambulantních léčení u psychiatra, případně psychologa, kdy k psychologovi poškozená docházela průběžně. Podle znalkyně MUDr. Švehlákové však skutečnosti starší více let dle jejího názoru nejsou validní, a co se týče depresivní poruchy, pak závěry u poškozené by dle

4/2019

jejího názoru byly shodné. Podle znalkyně však znalec nemá možnost ověřit si, zda údaje, které dotyčná vyšetřovaná osoba (poškozená) uvádí, jsou pravdivé. Co se týče posttraumatické poruchy, pak podle literatury porucha může vzniknout i za určité období po události, která je spouštěčem mechanismu a někdy posttraumatická stresová porucha může vymizet i bez jakékoliv léčby. Samotná posttraumatická porucha je reaktivní porucha, která může potkat každého a není závislá na rodinné anamnéze, případně předcházejícím psychickým problémům dané osoby. Zda posttraumatická porucha u poškozené nadále trvá, znalkyně nemůže uvést a musela by dopracovat znalecký posudek. Znalce údajně neměla k dispozici údaje o požitém alkoholu. Soud v této skutečnosti poukazuje na samotný spisový materiál, který měla znalkyně k dispozici, a to úvodní výpověď poškozené i výsledek testu provedený dechovým přístrojem, přičemž jak v rámci vyjádření poškozené, tak z výsledků testů jsou jednoznačné skutečnosti týkající se alkoholu u poškozené, které znalkyně pravděpodobně přehlédla.

Pokud se týká znalkyně PhDr. Marcely Langové Šindelářové, pak znalkyně uvedla, že se poškozené přímo nezeptala, zda byla léčena protialkoholně, případně zda byla hospitalizována a poškozená tyto skutečnosti jen zatajila, což neovlivňuje její obecnou věrohodnost a specifickou věrohodnost. Samotné vyšetření poškozené dle znalkyně trvalo celkem 6 hodin (poškozená uvádí vyšetření trvající přibližně 2 hodiny) a popis událostí ze strany poškozené je dle znalkyně velmi věrohodný. Podle znalkyně by dopracování znaleckého posudku nemělo vliv na její závěry. Znalce opakovaně uvedla nemožnost ověření reálnosti skutečností, které uvádí vyšetřovaná osoba. Poškozená je osoba nadprůměrně inteligentní, přičemž inteligentní osoby mohou snadněji zkreslovat skutečnosti uváděné při vyšetření.

19. Před výsledkem **znalkyně MUDr. Petry Sejbalové** byl znalkyni předestřen znalecký posudek znalce MUDr. Ondřeje Trojana Ph.D., který byl přečten i zbývajícím vyslechnutým znalkyním. V rámci vyšetření u obžalovaného bylo provedeno sexodiagnostické vyšetření penilním pletysmografem, který však dle znalce nemůže sloužit jako jediný prostředek k určení diagnózy. Znalec poukazuje na reakci obžalovaného na snímky nahých žen neutrálně i svůdně vystavených, což je u agresorů obvyklé. Naopak středně reaguje i na obrázky žen v lesbické dyádě, což jest kritérium normality a není zde přitom vcelku rozpor mezi statistickými výsledky a jednotlivými analogovými křivkami. Minimální reakce jsou pak na znásilnění nebo ženy, či muže v sadistických pózách. Vyšetření nepotvrdilo agresivitu obžalovaného a případné sadistické zaměření. Agrese dle penilních odpovědí tak není preferována před souhlasným sexem s dospělými ženami. Závěrem znalec konstatuje, že u obžalovaného nebyla zjištěna sexuální porucha ve smyslu parafilie, tedy sexuální deviace. Rozpoznávací schopnosti byly v době údajné trestné činnosti plně zachovány. V této době byl pod vlivem alkoholu a v důsledku toho byly jeho ovládací schopnosti sníženy, avšak měrou forensně nevýznamnou. Sexuální deviace u obžalovaného nebyla prokázána. Obžalovaný nemá sklony k sexuální agresivitě. U obžalovaného není nutné nařizovat ochranné léčení, ani jiné opatření medicínského charakteru. Pobyt obžalovaného na svobodě není z medicínského hlediska pro společnost nebezpečný.

Po předestření tohoto znaleckého posudku znalkyně MUDr. Petra Sejbalová setrvala na závěrech svého znaleckého posudku vypracovaného v přípravném řízení, v rámci kterého bylo konstatováno, že provedeným sexuologickým vyšetřením bylo zjištěno, že obžalovaný Ing. Š. Z. trpí poruchou sexuální preference (dle dřívější nomenklatury sexuální deviací) typu sado-masochismu. Posuzovaný spáchání znásilnění poškozené E. B. vylučuje, kdy podle něj byly sexuální aktivity včetně těch sadistických oboustranně dobrovolné. Poškozená mu prý měla přímo říci, že při sexu má ráda škrcení, a že má doma pouta. Již při procházce s poškozenou městem obžalovaný prý věděl, že „sex bude drsnější, eventuálně, že ji bude škrtit, kdy s tímto vědomím do toho šel.“ Z rozhovoru s poškozenou byl připraven na to, že jejich sex bude s použitím BDSM technik, kdy „věřil, že to nezajde tak daleko, že by mohlo dojít k ohrožení na životě a uhlídá to“. Dále znalkyně konstatuje, že z popisu obžalovaného lze hodnotit, že se tento vědomě dopustil sexuálních i

4/2019

sadistických praktik na osobě, která vůči těmto praktikám neprojevila, dle jeho subjektivního vnímání dostatečný důrazný nesouhlas. Ze sexuologického hlediska byly v inkriminované době u obžalovaného rozpoznávací schopnosti plně zachovány, kdy jeho ovládací schopnosti byly podstatně sníženy, a to v důsledku sado-masochismu. Ovlivnění alkoholem v danou dobu hrálo u obžalovaného nepřímou tzv. provokační roli, kdy vlivem alkoholu došlo snáze k desinhibici parafilního nutkání či touhy. U posuzovaného byl tedy diagnostikován sado-masochismus, resp. sexuální deviace spočívající buď v uplatňování psychického nebo fyzického násilí vůči druhé osobě, nebo naopak v přijímání psychického či fyzického násilí od druhé osoby. Znalkyně dále doplňuje, že sexuální deviace obecně jsou dlouhodobého až trvalého charakteru a nejdou vyléčit ad integrum, přičemž sexuologickou léčbou za nezbytné spolupráce a potřebné motivace léčené osoby lze významně snížit riziko recidivy parafilního delikventního jednání. Pokud se posuzovaný jemu za vinu kladeného jednání dopustil i přes odpor a nesouhlas poškozené, pak je ze sexuologického hlediska jeho pobyt na svobodě nebezpečný a vyžaduje uložení ochranného sexuologického léčení v ambulantní formě. Indikované léčení tak bude sloužit k tomu, aby posuzovaný získal kvalitní náhled na svoji sexuální poruchu a naučil se ovládat své parafilní touhy a nutkání. U obžalovaného nejsou dány podmínky pro uložení zabezpečovací detence.

Znalkyně MUDr. Petra Sejblová u hlavního líčení se shodla se znalcem MUDr. Trojanem ohledně vyšetření PPG, které rovněž označila za pomocné, přičemž diagnóza je odrazem především klinického vyšetření, kdy obžalovaný uváděl již předcházející praktikování sadistických prvků v rámci erotických hrátek. Podle znalkyně je v tomto směru zcela nerozhodné, kdo v rámci těchto praktik s návrhem přijde, neboť na aplikaci se musí domluvit celá dvojice. Za významný detail znalkyně označila vyjádření obžalovaného o předcházejícím škrčení partnerky hedvábnou šálou a odmítla manipulaci obžalovaného, případně určité zavádějící dotazy v rámci klinického vyšetření. Co se týče samotné klasifikace sadomasochismu, pak v rámci mezinárodní klasifikace zde musí být minimálně 6 měsíců trvající bizarní fantazie, projevy chování, eventuálně snění s obsahem sexuální patologie (v této souvislosti soud podotýká, že obdobné skutečnosti u obžalovaného i v rámci klinických vyšetření zjištěny nebyly). Podle znalkyně, pokud se obžalovaný dopustil jednání vůči poškozené proti její vůli, bez jejího souhlasu, pak je zde potenciaální nebezpečí pro riziko recidivy jednání a ochranné léčení je indikované.

20. U hlavního líčení byl se souhlasem procesních stran čten znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie od **znalce MUDr. Pavla Vanka**, který mimo jiné konstatuje, že obžalovaný netrpí žádnou duševní poruchou ani závislostí na návykových látkách. V době spáchání vyšetřovaného trestného činu, resp. dne 1. 1. 2018 v ranních hodinách trpěl přechodnou duševní poruchou, a to prostou intoxikací alkoholem přibližně středně těžkého stupně, kdy znalec neguje přítomnost opilosti patické. Rozpoznávací schopnosti v inkriminované době byly u posuzovaného zachovány a ovládací schopnosti byly nepodstatně sníženy v důsledku opilosti, přičemž posuzovaný je schopen posoudit důsledky svého chování. Dále znalec konstatuje, že pobyt posuzovaného na svobodě není z psychiatrického hlediska nebezpečný a nejsou splněny ani podmínky ochranné léčby, proto psychiatrickou léčbu ani protialkoholní léčbu znalec nenavrhuje. Obžalovaný je schopen v současné době plně se účastnit trestního řízení.
21. Z listinných zpráv soud poukazuje na test na alkohol u poškozené E. B., ze kterého je zřejmé, že v rámci měření přístrojem Dräger Mobile printer u poškozené byl dne 1. 1. 2018 v 16:32 hodin zjištěn z dechu 1,1 promile alkoholu. Dále soud poukazuje na protokol o prohlídce těla poškozené, včetně fotodokumentace, ze kterého lze zjistit četné hematomy po těle poškozené, nikoliv však v oblasti intimních partií. Pokud se týká protokolu o prohlídce těla obžalovaného, včetně fotodokumentace, pak na těle obžalovaného byly zjištěny stopy po zjevném kousnutí, a to na tváři a na levé straně těla blízko klíční kosti. Jedná se o stopy, které odpovídají spíše výpovědi obžalovaného po aktivitě poškozené v průběhu intimního styku. Fotodokumentace rodinného domu, ve kterém obžalovaný bydlí, rovněž spíše podporuje jeho výpověď. V průběhu hlavního

4/2019

líčení pak soud vyžádal, aby mu byly předloženy další listinné důkazy, ze kterých poukazuje na popisy sezení poškozené v rámci docházky do ambulance klinické psychologie k Mgr. Terezii Štokrové, přičemž poškozená od 6. 10. 2015 do zaslání zprávy soudu absolvovala celkem 63 sezení, ze kterých lze zjevně dovodit depresivní prvky u poškozené již před údajnou trestnou činností. Podle názoru soudu znalecký posudek na poškozenou měl být vypracován po vyžádání veškeré zdravotní dokumentace poškozené, a tato skutečnost byla zřejmá (hospitalizace poškozené v PL a její docházka ke klinické psychiatrice) z výpovědi svědkyně S. V.. Informace z této výpovědi se měly odrazit ve formulaci otázek pro znalkyni a bohužel svědčí rovněž o nedostatečném studiu spisového materiálu ze strany znalkyň. Obhajoba u hlavního líčení předložila zprávu o výsledku provedeného šetření soukromým detektivem R.K., v rámci kterého jsou podrobně uvedeny trasy chůze a dopravy obžalovaného a poškozené v rámci vytýkaného jednání a především fotodokumentace části trasy (viz č. l. 456), která vede mimo chodník a ulice a ze které lze předpokládat, že případný násilník by tuto část trasy mohl využít k realizaci svého záměru donutit oběť k intimnímu styku. Nalézací soud si sám vyžádal zprávu z Psychiatrické léčebny Kroměříž, ze které je zřejmé, že poškozená byla hospitalizována opakovaně ve svých 21 a 22 letech, kdy nejprve bylo důvodem depresivní jednání poškozené, následně výrazné zneužívání alkoholu ze strany poškozené.

22. Před ukončením dokazování státní zástupce navrhl dopracování znaleckého posudku na poškozenou. V tomto směru soud nejprve poukazuje na skutečnost, že orgánům činným v přípravném řízení byly známy údaje o předcházejících hospitalizacích poškozené v psychiatrické léčebně; přesto tato skutečnost se neodrazila ve formulaci otázek. Podle názoru soudu samotné přípravné řízení trvalo nepřiměřeně dlouhou dobu, a to více než jeden rok a počáteční šetření podle názoru soudu nebylo vedeno dostatečně intenzivně, kdy rozhodně měl být vyslechnut především větší počet účastníků silvestrovské zábavy a osob, které byly v době rozhodné v podniku Ulité kafe a mohly by se neprodleně po údajné trestné činnosti vyjádřit k chování obžalovaného a poškozené. Pokud se týče doplnění znaleckého posudku, pak s ohledem na důkazní situaci, která umožňuje rozhodnutí ve věci i samotné vyjádření znalkyň, soud považuje tento návrh i provedení důkazu za nadbytečné. Případné další dokazování by bylo v přímém rozporu se zásadou rychlosti a hospodárnosti řízení a v tomto směru lze poukázat na platnou judikaturu a judikaturu např. R 10/1993.
23. Provedené dokazování, které je ve stručnosti uvedeno shora, podle názoru soudu bylo v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu, kdy byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí soudu. Samotné důkazy pak nalézací soud hodnotil v souladu s ustanoveními § 2 odst. 6 trestního řádu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na uvážení všech okolností případu, a to jak jednotlivě, tak v souhrnu, přičemž dospěl k jednoznačnému závěru o nutnosti rozhodnout ve věci, tak jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.
24. Při rozboru důkazní situace soud konstatuje, že přímý popis jednání ze strany obžalovaného a ze strany poškozené lze charakterizovat jako tvrzení proti tvrzení. Je tedy nutné věnovat velkou pozornost jakýmkoliv okolnostem, které podporují hodnověrnost, či nehodnověrnost toho kterého tvrzení. Počátek vytýkaného jednání měl nastat v restauraci Ulité kafe na dámském WC. Nelze přehlédnout, že před touto situací poškozená byla vcelku v euforické náladě, v rámci které dle výpovědi svědkyně K.J., která nemá jakýkoliv důvod uvádět nepravdu, či dokonce poškozené přitěžovat, poškozená tzv. hajlovala. Nebyla tedy v depresivní, případně úzkostlivé náladě, v rámci které oběti občas strpí ze strany útočníka jednání relativně na veřejnosti a chovají se poněkud nelogicky. Podle názoru soudu by bylo zcela logické, aby osoba, která byla vystavena takovému jednání na dámském WC, se proti agresorovi ohradila a na věc upozornila obsluhu, případně své známé a kamarády, neřkuli policii. Následný popis nejprve pěší cesty po Uherském Brodě, následně odvoz taxíkem, je rovněž při posuzování chování poškozené pro soud rozporuplnou skutečností.

4/2019

Je to právě poškozená, která určuje směr a cíl cesty, což je v rámci obdobného typového jednání velmi neobvyklé; v průběhu pěší cesty se pak násilník nepokouší o násilím vynucený akt v místě, který je očím veřejnosti nepřístupné, strpí zaslání tří SMS ze strany údajné oběti a následně s obětí odcestuje taxíkem do místa svého bydliště, přičemž pokud by se jednalo o jedince úměrně logicky uvažujícího a byl by skutečně násilníkem, pak by zjevně musel mít výraznou obavu, že při cestě vozidlem taxislužby jeho oběť požádá taxikáře o pomoc, případně odvoz na policii. Během této cesty však poškozená předpokládanou žádost o pomoc vůbec nevyslovila. Následně vystupuje u rodinného domu, kde bydlí obžalovaný, společně s ním vstupuje do rodinného domu, tedy do místa, kde mělo dojít k násilnému jednání, a do místa o kterém věděla, jak uvádí své sestře, že se zde vyskytují další lidé. Údajně jenom neartikulovaně vykřikne, nevolá o pomoc a nesnaží se zastavit údajného násilníka vyburcování obyvatel domu. Následně po samotném údajném skutku pak odchází. Pokud se týká události v rodinném domě, pak výpověď poškozené je v přímém rozporu s výpovědí L.Z., babičky obžalovaného, a Š. Z., matky obžalovaného. Zajisté se soud musí vyrovnat se skutečností, že tyto svědkyně jsou blízkými příbuznými obžalovaného, kterého zjevně milují a rozhodně by se mu nesnažily přitížit, či jej poškodit. Na straně druhé, pokud by šlo o domluvené výpovědi ve prospěch obžalovaného, pak by s největší mírou pravděpodobnosti měly tyto výpovědi zcela odlišný charakter. Byly by stejnorodé, popisovaly by shodné události a byly by jednoznačně proti výpovědi poškozené. Tato situace však nenastala. Svědkyně L.Z. toliko popisuje situaci verbálního projevu osoby, kterou doprovázel její vnuk před rodinným domem. Její verbálně projevované vulgárnosti, které jsou ve zjevném nesouladu s případným postavením oběti. Matka obžalovaného pak ve své výpovědi uvádí vstup této dvojice po chodbě, kdy z pokoje syna posléze jedna osoba odešla a druhá verbálně neprojevuje strach, případně odpor, ale jen říká: „Já to chci, já to chci“. Takto se v žádném případě nechová oběť znásilnění. Obě svědkyně soud hodnotí jako věrohodné, jejich výpovědi nejenomže výrazně znevěrohodňují výpověď poškozené, ale podle soudu umožňují učinit závěr o lživosti popisu situace a jednání ze strany poškozené týkající se jejího pobytu v rodinném domě, ve kterém bydlí obžalovaný. Věrohodnost poškozené je dále znevěrohodněna výpovědí její sestry, svědkyně S. V., která uváděla, že při prvotním telefonátu a následném hovoru poškozená situaci líčila poněkud odlišně; jedná se např. o skutečnost, že taxi si s útočником měli vzít společně s tím, že o náklady se později rozdělí, ke znásilnění mělo dojít v nějakém bytovém domě apod. Nelze rovněž přehlédnout údaje uváděné obžalovaným o poškozené, které mu sdělila právě poškozená, což je skutečnost zcela netypická pro danou typovou trestnou činnost. Podle názoru soudu je tak důkazní situace zcela jednoznačná a umožňuje učinit soudu jen jediný závěr, a to závěr na základě výpovědi obžalovaného a poškozené, že skutečně došlo k intimnímu styku. Na straně druhé soud ale musí učinit závěr, že nebylo prokázáno násilné jednání, ale v rámci zásady *in dubio pro reo* se jedná o jednání dobrovolné. V tomto smyslu, s ohledem na zásadní rozpory mezi výpovědí poškozené a svědkyň, tak upozorňuje státního zástupce na nutnost aplikace zásady oficiality po právní moci tohoto rozhodnutí.

25. Pokud se týče provedených znaleckých posudků, pak soud tyto posudky nemínil blíže rozebírat. Jsou zde vcelku zásadní rozpory mezi posudkem z oboru sexuologie předloženým obhajobou u hlavního líčení a posudkem z téhož oboru, který byl vypracován již v přípravném řízení, ale soud zde zdůrazňuje, že i kdyby u obžalovaného byly zjištěny určité prvky deviace, což podle soudu je i s ohledem na odlišný znalecký posudek závěr minimálně rozporný, pak ani tato skutečnost nemění ničeho na důkazní situaci, která je popsána výše a zcela umožňuje soudu jen jedině rozhodnutí, a to rozhodnutí o zproštění dle ustanovení § 226 písm. b) trestního řádu, když provedeným dokazováním nebylo prokázáno, že skutek jest trestným činem.
26. K adheznímu řízení se řádně prostřednictvím svého zmocněnce připojila poškozená. S ohledem na zprošťující výrok pak soud v souladu se zákonem poškozenou s jejím nárokem na náhradu škody odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje: Hana Heliová

4/2019

Proti všem výrokům tohoto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Poškozený může odvoláním rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Poškozený může požádat o vyrozměnění konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění, žádost se podává u tohoto soudu.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Jestliže odvolání nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání, může být odvolacím soudem odmítnuto.

Zlín 21. května 2019

JUDr. Radomír Koudela v. r.
předseda senátu